

РЕШЕНИЕ

№ 1075

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 15.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Арнаудова, като разгледа дело номер **7128** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

5

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК. Образувано е по жалба на "Б."О. гр.С. срещу Ревизионен акт №*/18.03.2010 година, в частта, в която е потвърден с Решение №765/27.05.2010 година на Д. на Д."О." при ЦУ на НАП- гр.С.

В жалбата се навеждат подробни доводи за незаконосъобразност на издадения ревизионен акт. Твърди се, че незаконосъобразно органите по приходите са установили задълженията по ЗДДС в размер на 118 043.78 лева по извършени вътреобщностни придобивания за данъчни периоди 25.07.2008 година-30.09.2008 година и в частта на установените лихва в размер на 21 905.14 лева.Посочва се още, че ревизионният акт е издаден при особено съществено нарушение на съдопроизводствените правила- най- вече, че ревизионният доклад не съдържа фактическите и правни изводи и констатациите в тях, като ревизионният акт е издаден без да е изяснена фактическата обстановка. Сочи се още, че според константната практика, ревизионният доклад не може да служи като мотиви за издаването на ревизионния акт и не е спазена установената писмена форма за издаване на акта. Твърди се още, че при издаването на акта са допуснати и особено съществени нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание,жалбоподателят-"Б.Г.Е"О.- гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК,се представлява от адвокат Г, редовно упълномощен, която поддържа жалбата на заведените основания.

Ответникът по жалбата-Д. на Д."Обжалване и управление на изпълнението" при ЦУ на

НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт И, редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С.-прокурор А изразява становище за неоснователност на предявената жалба и моли да бъде оставена без уважение.

Административен съд С.-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние,се установява, че дружеството-жалбоподател е действащо,с основен предмет на дейност,подробно посочен в него и се представлява и управлява от Рикард Францеск Гарсия Де ла Серана Видал.

С Решение №1239/10.09.2009 година,Д. на Д."О." отменил Ревизионен акт № */07.07.2009 година, издаден от Ц К Хубанова на длъжност-Главен инспектор по приходите в частта на установените задължения на жалбоподателя за периода 25.07.2008 година-30.09.-2008 година,върнал административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизия,като указал в 14 дневен срок от връчване на решението да бъде издадена заповед за възлагане на ревизия за горепосочените периоди.

Със Заповед за възлагане на ревизия № 906172/25.09.2009 година, Ц К Навчев на длъжност Началник сектор"Ревизии" в Д. „ДОК" на ТД на НАП-С.- град възложил да бъде извършена ревизия на „Б."О., определил състава на ревизиращия екип- Л Н С- на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител екип, И Й Д- на длъжност- Главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода- 25.07.2008 година -30.09.2008 година,срока, в който следва да завърши ревизията- до три месеца от връчване на заповедта за възлагане на ревизия.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 30.09.2009 година / видно от разписката ,неразделна част от заповедта ,приложена на лист 218 от делото.

С нова Заповед за възлагане на ревизия №906567 от 13.10.2009 година,органът, възложил ревизията- Ц К Навчев на длъжност- Началник сектор"Ревизии" в Д."ДОК" на ТД на НАП- С.- град, променил обхвата на ревизията , като добавил нов данъчен период-01.02.2009 година- 30.04.2009 година, и определил срок за завършване на ревизията 30.12.2009 година.

Новата Заповед за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на представител на ревизирувани данъчен субект на 23.10.2009 година/ видно от разписката, неразделна част от заповедта, приложена на лист 217 от делото.

На 12.01.2010 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № 906567, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди,подробно посочени в него.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 906567/12.01.2010 година, органът, възложил ревизията-Ц К Навчев на длъжност- Началник сектор"Ревизии"в Д."ДОК" на ТД на НАП-С.-град",определил Любомир Николов Савов на длъжност Главен инспектор по приходите за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на „Б.Г.Е"О.- гр.С..

Ревизионният доклад е връчен лично срещу подпис на представител на ревизирувания данъчен субект на 19.01.2010 година.

На 02.02.2010 година, управителят на ревизирувания данъчен субект депозирал молба до ТД на НАП-С.- град ,с която поискал да му бъде продължен срокът за представяне на писмени обяснения и възражения срещу съставения ревизионен доклад до 04.03.2010 година.

С Решение №1290/02.02.2010 година, орган по приходите,включен в състава на ревизиращия екип- Л С продължил срока за представяне от страна на жалбоподателя на писмено възражение и доказателства по съставения ревизионен доклад до 04.03.2010 година.

На 04.03.2010 година, ревизираното дружество депозирало възражение срещу съставения ревизионен доклад, в което подробно изразило несъгласието си предложението за установяване.

На 18.03.2010 година, Л Н С – на длъжност- главен инспектор по приходите издал Ревизионен акт №*, с който установил задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Заповедта за определяне на компетентен орган и ревизионният акт са връчени лично срещу подпис на пълномощник на ревизирания данъчен субект на 30.03.2010 година.

На 13.04.2010 година, дружеството-жалбоподател депозирало жалба срещу съставения Ревизионен акт до Директора на Д.” О.”, а последният с Решение № 765/27.05.2010 година потвърдил Ревизионния акт в частта на установените задължения по ДДС за периода-25.07.2008 година- 30.09.2008 година.

Решението е връчено лично срещу подпис на 10.06.2010 година на пълномощник на ревизирания данъчен субект/ видно от разписката, неразделна част от решението ,приложена на лист 245 от делото.

По делото са приложени всички събрани в хода на производството доказателства.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че в счетоводството на жалбоподателя има заведени транспортни средства, подробно описани в Таблица 1, на транспортните средства са начислявани амортизации от датата на въвеждането им в експлоатация и общият размер на ДДС, който следва да бъде начислен върху стойността на транспортните средства е 122 043.79 лева.

Разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156, ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

При преценката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши проверка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160, ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №*/18.03.2010 година е издаден от компетентен орган-това е Главен инспектор по приходите и ръководител екип при ТД на НАП-С.-град Л Н С, когото изрично по силата на чл.119, ал.2 ДОПК, органът възложил ревизията/определен от Териториалния Д. на НАП- С.- град Началник сектор” Ревизии” в Д.” ДОК на ТД на НАП-С.- град –Ц К Навчев със Заповед №К906567/12.01.2010 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Наред с това, между страните няма спор, че лицето Л Н С заема длъжността- Главен инспектор по приходите. Отново между страните няма спор, а че органът, възложил ревизията- Ц К Навчев заема длъжността-Началник сектор” Ревизии” в Д.” ДОК „, на ТД на НАП- С.- град.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, играещ ролята на мотиви. В тази насока, абсолютно неоснователен е доводът на жалбоподателя, че ревизионният акт е немотивиран. Твърдението му , че според константната практика, ревизионният доклад не може да играе ролята на мотиви е напълно голословно и небазиращо се практиката на ВАС на РБ, защото именно ревизионният доклад играе ролята на

мотиви към ревизионния акт. Наред с това, настоящата съдебна инстанция намира за уместно да отбележи и укаже на процесуалния представител на жалбоподателя, че ревизионният доклад, заедно с приложенията е неразделна част от ревизионния акт и не подлежи на самостоятелно обжалване по аргумент от разпоредбата на чл.120,ал.2 от ДОПК. На следващо място, предмет на съдебна проверка, съгласно разпоредбата на чл.156,ал.1 от ДОПК е само и единствено ревизионният акт, в частта, с която е потвърден с решението на Директора на Д." О.", а ревизионният доклад изобщо не подлежи на съдебен контрол. На следващо място, твърдението на жалбоподателя, че ревизионният доклад не съдържа фактически и правни основания за издаването му, е отново неподкрепено с никакви доказателства. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че ревизионният акт не е издаден в съответната форма- писмена, защото ако това бе така, то той едва ли би подал жалба срещу устен ревизионен акт и едва ли би разбрал, че същият не е обоснован.

.При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално-правните разпоредби на ДОПК, като ревизионното производство е приключило, в сроковете ,визирани в ДОПК. При издаване на ревизионния акт,органът по приходите е спазил материално- правните разпоредби на ЗДДС.

От събраните по делото доказателства се установява,че за периода 31.07.2008 година-30.09.2008 година, дружеството- жалбоподател е получател по 16 броя инвойс фактури, подробно описани в ревизионния акт,общата стойност на доставката е в размер на 312 000 евро или с левова равностойност 610 218.96 лева и е придобило товарни автомобили и ремаркета ,втора употреба-представени са регистрационни талони за първоначална регистрация, а доставчик е Лодживит С.Л ,регистрирано за целите на ЗДДС в И.Извършените продажби от страна на доставчика, са декларирани с VIES декларация като вътреобщностни доставки. Наред с това, от събраните по делото доказателства е установено ,че към датата на издаване на фактурите, дружеството- жалбоподател не е регистрирано за целите на ЗДДС и към дата 31.07.2008 година стойността на придобитите от страна на жалбоподателя автомобили и ремаркета- втора употреба е в размер на 76 277.37 лева,като на тази дата за жалбоподателя е възникнало задължение да подаде заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.99,ал.3 от ЗДДС- разпоредба постановяваща,че когато общата стойност на облагаемите вътреобщностни придобивания надвиши 20 000 лева, за лицата, извършващи ВОП на стоки възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по закона, не по- късно от 7 дни преди датата на възникване на данъчното събитие за придобиването, като в случая, жалбоподателят е бил длъжен да подаде заявление за регистрация по ЗДДС на 24.07.2008 година.От така очертаните разпоредби и от събраните доказателства е видно, че жалбоподателят преди датата на доброволната регистрация е получател на стоки от данъчно задължено лице, регистрирано за целите на ДДС в държава-членка на ЕС- И и е осъществило вътреобщностно придобиване по 16 броя фактура.Доставчикът в И не е начислил ДДС при продажбата и е третирал доставката като вътреобщностна с нулева ставка и законосъобразно органът по приходите е третирал придобиванията от страна на жалбоподателя като вътреобщностни доставки по смисъла на чл.13 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл.102,ал.3 от ЗДДС,в случаите, когато лицето е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок се приема, че то дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания, за периода от изтичане на срока за подаване на заявление за регистрация до датата на която е регистрирано от органите по приходите,като в случая това е периодът от 25.07.2008 година- до 30.09.2008 година/ при съобразяване с обстоятелството, че дружеството- жалбоподател е регистрирано служебно от органите по приходите за нуждите на ЗДДС на 01.10.2008 година и съвсем законосъобразно органът по приходите е начислил ДДС в общ размер на 118043.78 лева, ведно с дължимите лихви за придобитите от него стоки по ВОП на сотйност-590 218.90 лева.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че в случая следва да намерят приложение разпоредбите на параграф 18 от ПЗР на ЗДДС, защото тази разпоредба може да намери

приложение само и единствено, ако данъчно задълженото лице е регистрирано по ЗДДС, като при казаното по-горе, дружеството е било регистрирано на 01.10.2008 година, а не когато е придобило стоките. Що се отнася до твърдението на жалбоподателя по отношение завеждане в счетоводството му на придобитите транспортни средства и начисляване на амортизация, който факт се потвърждава и от заключението на вещото лице, то настоящата съдебна инстанция намира, че и тези факти потвърждават наличието на ВОП и завеждането на транспортните средства в счетоводството на жалбоподателя сочи отново само и единствено на извършени ВОП преди датата на регистрацията. В този смисъл, настоящата съдебна инстанция намира заключението на вещото лице за обективно и компетентно изготвено.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира обжалвания ревизионен акт за законосъобразен, което предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 3249 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд-С. град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА "Б.Г.Е"О. гр.С. срещу Ревизионен акт №*/18.03.2010 година, в частта, в която е потвърден с Решение №765/27.05.2010 година на Д. на Д."О." при ЦУ на НАП- гр.С..

ОСЪЖДА, "Б.Г.Е"О. ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА Д. НА Д."О." ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА 3249 ЛЕВА.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на жалбоподателя, на ответника по жалбата и на С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160, ал.6 ДОПК, вр. с чл.211, ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: